

ARNHEMERSCHIE SCOURANT.



De prijs deser Courant, die geregelt vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Zaterdag en Zondag, is 1/5 in de drie maanden.

ZATURDAG 6 FEBRUARI.

De prijs der Advertentie, van een regel tot vijf regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen 's regel, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

DUIJSCHLAND.

Frankfort, 31 jan. De in Koningsbergen het licht ziende *Zeitung fur Preussen*, een ministerieel blad, spreekt thans ook van den nachtelijken overval op het Pruisische grondgebied, welken onlangs Russische ambtenaren hebben gedaan, om daar, onder eene talrijke bedekking, voorwerpen, welke schijnbaar voor den smokkelhandel bestemd waren, te confisqueren, en, zonder verdere omzigt, naar Rusland (dat is Polen) over te voeren.

— Volgens de geruchten, die gisteren avond hier in omloop waren, hebben in Keulen weder ongeregeldheden plaats gehad tusschen de burgers en militairen, en zelfs heeft er bloed gevlooid. Volgens particuliere brieven en mededeelingen dezerwege, welke ons uit Keulen bezittingen verdienend heeft het binnenvoeren van eenen spoor in het casino daartoe de eerste reden gegeven, wies geweldadige verwijdering ten gevolge had, dat verscheidene zijner kameraden hem te hulp zijn gekomen — hegeen tot zeer ernstige dadelijken aanleiding heeft gegeven, waarin zich de lagere volksklasse heeft gemengd, zoo zelfs, dat er van beide zijden vele gekwetsten moeten zijn gevallen.

Keulen, 25 jan. Onze laatste landdag heeft het merkwaardige verschijnsel opgeleverd, dat, aangenomen de gewone belasting, tot welke weigering geen grond bestond, alle regeerings-voorstellen deels geheel verworpen, deels verdaagd zijn.

PRUISSEN.

Berlijn, 25 jan. De dépêche van den graaf Nesselrode aan den Russischen gezant te Parijs, welke de heer Guizot onlangs in de Kamers der Pairs mededeelde, heeft aan alle geruchten, over de ophanden zijde inlijving van het koninkrijk Polen in Rusland, een einde gemaakt. Daarentegen kondigt dezelve de opheffing der tol-linie, welke thans nog Polen van het keizerrijk scheidt, als voor de deur staande aan en bestempelt, daarenboven, dezen maatregel nog als geheel in overeenstemming met de wenschen der inwoners van het koninkrijk. Deze aanteekening op de wenschen harer onderdanen en nog wel harer Poolsche onderdanen, klinkt toch wel wat vreemd in den mond der Russische regering, in zake der opheffing der tol-linie, tusschen Polen en Rusland bij de bewoners van het eerste voorhanden zij? De langdurige grenssluiting heeft de Poolsche fabrieken, wier afzet tot het kleine koninkrijk beperkt is, grootendeels te gronde gericht, terwijl de Russische fabrieken tot eene aanzienlijke hoogte zijn opgeklommen en bij magte zijn vooral grotere fabrieken te leveren. Wanneer nu al de opheffing der tol-linie den Poolschen fabrieken geene gevaarlijke concurrentie, in het eigen land, zoude aanbrengen, — zoo zijn toch hoope verwachtingen, oppas eenen aanzienlijken afzet naar Rusland, in vergelijking bij vroeger, aanmerkelijk laag gespannen geworden. Daarentegen heeft de landbouw en de landeigenaar in Polen van de Russische concurrentie meer te vrezen, daar de voortbrengselen van den landbouw in Rusland veel beterkoop zijn dan in het koninkrijk door de tol-aansluiting de prijzen noodwendig dalen moeten en de opbrengst der eigendommen afnemen zal. Wel verre dus, dat men in den door de dépêche van den graaf Nesselrode aange-

kondigden maatregel het voornemen der Russische regering soude mogen zien, om de bereiking van het koninkrijk, welke sedert 15 jaren door den politischen plak zooveel te verduren heeft gehad, eenige verlichting en zelfs schadevergoeding, door verschaffing van materiële voordeelen, te doen geworden, — moet men daarin dit vinden, dat zij haar doel, hetwelk zij met de afsluiting der Russische grens beoogde, bereikt heeft, en dat zij thans de sluiting der Poolsche grens laat varen als onnut of zelfs als nadeelig voor het Russisch belang. Hierbij komt, dat de tol-aansluiting ontegenzeggelijk een middel is, om de belangen beider volken meer te vereenigen en zoodoende eenen stap te nader naar de, met alle krachten door het Russische kabinet nagejaagde, Russificatie van Polen.

— Het geloof aan de spoedige oproeping, van alle provincie-standen-leden naar Berlijn, schiet zoo diepe wortels bij het publiek en de overtuiging van des konings voornemen, ten dezen, is zoo vast, dat men zich alleen in den dag der afkondiging van die oproeping meent vergist te hebben. Nadat de 29ste januari zonder die afkondiging is voorbijgegaan, bepaalt het gerucht, en met eene zekere waarschijnlijkheid, reeds weder eene anderen historischen dag, den 3den februari, namelijk, welke, indardand, door de aanspraak des konings; » Aan mijn volk! » in het jaar 1813, daartoe uitnemend geschikt en gepast zoude zijn. Wij zullen den dag afwachten met wat die brengen zal.

Keulen, 3 febr. De koerier van den Oostenrijkschen Lloyd kwam met den Indischen overlandpost heden morgen te 5 ure hier aan en zal te 6 ure zijne reis met den eersten trein van den rijn-spoorweg voort en kan dus morgen (4 februari) bij lijds te Londen zijn. Het overbrengen der dépêches van Alexandrie tot Triest had ditmaal 137½ en van daar naar hier 91 uren gevorderd. Naar men hoopt, zal deze laatste proefvaart aan den weg door Duitschland eene nieuwe zoge verschaffen en zal deze dan voor altijd gevestigd zijn.

Minden, 25 jan. Op het verzoek van onze regering alhier tot verandering van de belasting op het geslacht en het geslacht in een hoofdengeld, is eene afwijzende beschikking van het ministerie ontvangen. Naar men verneemt, zal dit kollegie zich nog eens tot den koning wenden.

ENGLAND.

— De Franche graaf de St. Louis heeft eergisteren op het ministerie van buitenlandsche zaken gearbeid. — Dienzelfden dag heeft de kabinet-raad eene langdurige zitting gehouden.

— De onlangs benoemde nieuwe gezant van ons bewind bij het hof van Brasilië, lord Howden, is dezer dagen naar Paris vertrokken, ten einde aldaar met het Fransche gouvernement te handelen over de aansprekningen van de Plata-rivier, en over gemeenschappelijke maatregelen der beide mogendheden, om aan de vreedelijken in dat oord een einde te maken.

Londen, 3 febr. De beraadelingen in het Lagerhuis loopen thans voornamelijk over de maatregelen omtrent Ierland. Heden avond, zal de tweede lezing daarvan beslist worden. Men denkt wel, dat die zal doorgaan. Intusschen wordt het bestuur met beschuldigingen overladen, dat het niet vroeger deze maatregelen voorgesteld heeft en nu de toestand van Ierland schrikbarend is geworden.

— Men heeft hier berigten uit Singapore, van 4 december, volgens welke te Laboang eenige Britsche oorlogschepen zonden verschijnen, in afwachting dat aldaar een duurzaam établissement zou worden gevestigd. Die schepen zonden moeten dienen tot wering van de zeeoeverij en tot bevordering van den handel. Admiraal Cockrane zou binnen eenige dagen te Singapore aankomen, en Z. Exc. zou in die wateren blijven tot de komst van zijnen opvolger, die in het begin van januari wordt verwacht.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 febr. In de zitting van heden hebben de afgevaardigden de beraadslaging over het adres van antwoord op de troonrede aangevangen. De heer Roger weidde uit over de inlijving van Krakau, welke schending der traktaten hij als reeds lang te voren overlegd en als eene nieuwe uitfarting aan de constitutionele staten beschouwde. Frankrijk moest, volgens den redenaar, luide verklaren, dat deze laatste aanslag op Polen het van de tractaten van 1815 geheel vernietigde en het ministerie had niet krachtig genoeg geprotesteerd tegen deze daad.

Parijs, 2 febr. In de zitting van heden zijn de discussiën over de derde § van het concept-adres begonnen; deze betreft het netelige punt van het huwelijk des hertogs van Montpensier. De heer Lesseps heeft tegen het opstel, dier zinsnede gesproken; hij vindt dat het bestuur met overhaasting, onoprechtheid en gebrek aan goede trouw gehandeld heeft en dat de Fransche eer door zulk een kronkelgang gekrenkt is.

De heer de Lavergne, daarentegen, sprak voor het artikel. Het wilde het punt der onderhandelingen onaangeroerd en aan bekwaamere sprekers overlaten, wat hem betrof, hij zou de zaak slechts uit het oogpunt der belangen van Spanje beschouwen. Deze belangen, gelijk ook die van Frankrijk, vorderden, dat een Bourbon in Spanje regeerde, en dit heeft het ministerie trachten te bewerken.

De heer Cremieux merkt aan, dat de vraag der onderhandelingen van ondergeschikt belang is; dat het punt, waarop het eigenlijk aankomt, is of Frankrijk reden heeft, zich met het huwelijk des hertogs van Montpensier geluk te wenschen. Wij mogen, zegt hij, den koning geluk wenschen met een echtverbond, dat zijne familie wenschte, maar voordel voor Frankrijk zie ik er niet in; en wat Spanje betreft, men heeft den wensch der partij van Narvaes voor dien van Spanje genomen. Lord Palmerston — meent de sedenaar — heeft den toestand wel ingezien; maar in de behandeling erkent hij dat de Britsche minister de eerste schuld gehad heeft. Deze uitdrukking van den heer Cremieux, waarin hij zeide, niet meer tegenstridig meer overeenkomstig te kunnen dan het dynastieke beginsel, en dat van de soevereiniteit des volks, welke groote opschudding.

Met opzigt tot de laatste paragraaf, van het concept-adres hebben de heeren Casimir de Beaumont, Bismarck en Leon de Malleville een amendement voorgesteld, dat te zijner tijd in beraadslaging zal komen en aldus luidt: » Sire, een enig gemeenschappelijk gevoel bezit...

Uwe Majesteit willen wij in ons vaderland een onverbreekbaar verbond tusschen de monarchie en de vrijheid grondvesten. Gij hebt uw leven en dat uwer kinderen er aan gewijd, een luisterrijk voorbeeld der weldaden te geven, waarvan dat verbond het onderpand is. Dat eene vrijzinnige en gematigde staatkunde aan de regering het zedelijk gezag verzekert, dat haar ook noodig is, aan het bestuur den eerbied, welke braafheid gebiedt en verwerft, aan onze instellingen derzelve vreedzame en regelmatige ontwikkeling, en Uwe Majesteit kan op onze onafgebroken en belangeloze ondersteuning rekenen.

G.I.E.

Utrecht, 2 febr. Ondanks het belang, hetwelk de beraadslaging over de begroting der landmagt behoorde in te boezemen, was het aantal der gedeputeerden gisteren zoo gering, dat men een uur moest wachten, alvorens te kunnen beraadslagen. De heer **Wolff**, minister van financiën, heeft andermaal beweerd, dat ook met het aannemen van het cijfer, zoo als het was voorgesteld, het evenwigt der geldmiddelen niet verbroken zoude worden. De heer **Uy** wilde een zesdaer troepen huiswaarts zenden. De minister **Pyssie** begreep, dat dit slechts eene bezuiniging van 150,000 fr. zoude te weeg brengen, welke ligtelijk op eene andere wijze konde worden gevonden. De heer **Kogier** heeft andermaal gezegd, aan te toonen, dat de toestand der geldmiddelen noodwendig eene inkorting van de uitgaven voor de landmagt vorderde. Het zal te besien staan, of zijn beloop invloed zal hebben; — dit is zeker, dat hij door weinigen zijner ambigenooten is aangehoord, en dat, tot genoegen van allen, de algemeene beraadslagingen zijn gesloten.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 3 febr. Naar men verneemt heeft de collectie, ten behoeve der noodlijdenden binnen deze stad, opgebracht de som van ruim veertig duizend gulden, daaronder begrepen eenige bijdragen door vaderlandsche genootschappen en personen, ten behoeve der armen op verschillende wijze bijeengebragt.

Amsterdam, 4 febr. Zoo men verneemt heeft de raad deser stad, in deszelfs vergadering van gisteren, wederom het gewoon jaarlijksch subsidie van 725,000, tot instandhouding van den schouwburg, goetd.

De minister van financiën heeft bekend gemaakt, dat, volgens Zijner Majesteits magtiging, na voorafgaande overbrenging in het inwilt-depot bij de Nederlandsche bank van de waarde in oude guldspiegl en het de verische aanvulling, volgens artikel 2 der wet van den 1den december 1845, in de jongst afgelopen maand januari is uitgegeven een bedrag van 3,500,000 aan muntbiljetten, volgens die wet daargesteld, bestaande in biljetten van 100.

In het jongst uitgekomen no. van den *Monteur des Indes* komt, onder anderen, voor eene zeer naauwkeurige kaart van het eiland Java, vervaardigd door den baron **P. Melville van Carnbee**, en waarop is aangewezen zoowel de hoogte van de voornaamste bergtoppen, als de loop en de verhevenheid van den Java'schen woestijn, en de grootte van de opgebouwde eilanden.

Rotterdam, 4 febr. Het is bekend hoe de Engelsen, die zoo zeer op de menschlievendheid bogen, welke zij aan hunne koloniën ontwilligen, de kaapische grensboten dwongen, hunne woonsteden te verlaten, om de onbehoorlijke handelwijze te opgeaan, die zij ondervonden. Na eenen togt vol moeyelijkheden en gevaren, gelukte het dezen eene vrije kolonie te stichten, die zij Natalia noemden. Maar ook hier wordt de hand van Engeland zwaar op de leugene volplanting. Wilde zij niet het vroeger juk op hunne schouders geworpen zien, zij moesten weeten verhuizen. Dit deden zij en verlieten zich op het Engelsch grondgebied, ten westen van de Laguna-baai. Dat deze kolonisten van Nederlandsche afkomst zijn, Nederlandsch spreken en schrijven, behoeven wij nauwelijks te herinneren, evenmin als dat zij de protestantsche godsdienst bejden. Zij hebben intusschen gebrek aan godsdienstaaleraars en onderwijzers der jeugd. Ten einde hen, die tot deze betrekkingen de geschiktheid bezitten, aan te moedigen zich naar deze kolonie te begeven, schreef dazert de heer **de Haas**, die de kolonie van Natalia afstamelingen in Zuid-Afrika, hetwelk uitgegeven is bij

H. W. Hazenberg & Comp. te Leiden. Men zal daarin, vooral in de laatste, zeer veel belangrijks vinden. (N. R. C.)

Utrecht, 2 febr. Men verneemt, dat een uitvoerig verslag in deze stad reeds is uitgegeven. even als de andere Nederlandsche burgers, tot verbaarmaking der staatkunde behoort. Eenige amsienlijken en vele andere hebben reeds door de haren bekendheid onder dit verslag te plaatsen, geloofd, dat zij het goede dusdanig verstaan, zonder zich door slaatsche lispes of kluisdissen, bekompens en egoistische berekeningen te laten verblinden.

Maastricht, 2 febr. Men verneemt, dat de heer **mr. Le Clercq**, president der arrondissements-regtbank te Roermonde, nieuw benoemd lid in de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor Limburg, en die men beweert, dat, als geen geboren Nederlander zijnde, in dat kollegie geene zitting kan nemen, aan de leden der Kamer eene gedrukte memorie heeft toegezonden, om zijne regten en verkijsbaarheid te verdedigen.

Arnhem, 5 febr. Uit naam van het bestuur der landhuishoudkundige school te Groningen, heeft de heer **H. C. van Hall** aldaar een verslag van den staat dier school openbaar gemaakt. Gedurende het jaar 1846, heeft die school, blijkens dat verslag, wederom eene belangrijke uitbreiding ondergaan, hoodat zij thans meer en meer als geheel gevestigd mag beschouwd worden. »De inrigting voor het practisch onderwijs — wordt in het verslag gezegd — welke, in verband met eene meer theoretische en beschaafde opleiding, voor de vorming van den echten landhuishoudkundige van zoo veel gewigt is, had bij ons in den aanvang met vele, ook geldelijke bezwaren te kampen, gelijk wij dit in vroegere verslagen hebben opgegeven. Wij meenen, echter, thans te kunnen verzekeren, dat wij die moeilijkheden (zoo men de rente-betaling van de opgenomene kapitalen en andere geldelijke uitgaven uitsondert) voor verreweg het grootste gedeelte zijn te boven gekomen, daar wij door het nog aankopen van één en het, voor een tijdvak van 6 jaren, bijhuren van onderscheidene andere stukken lands, thans grond genoeg hebben, voor eene genoegzame verscheidenheid van bouw- en grasland en nu ongehaast geschikte gelegenheden tot verdere aankoop tegen matige prijzen kunnen afwachten. Een gedeelte daarvan is eerst in december 1846 in ons bezit gekomen, doch hetgeen wij in den zomer van dit jaar reeds in gebruik hadden, was, echter, genoegzaam, om de 10 a 13 leerlingen, welke wij in het zomer-half-jaar op onze boerderij te Haren gehuisvest hebben, bezigheid en oefening te geven. Wij missen nu nog gronden voor de houteelt geschikt, maar hopen, zoodra de gelegenheid zich daartoe aanbiedt, en onze geldelijke omstandigheden dit gedoogen, ook daarin te voorzien. — Op het einde van den zomer-cursus is, in tegenwoordigheid van het bestuur, voor het eerst een examen van de toen aanwezige leerlingen afgenomen, waarbij zij onderscheidene praktische werkzaamheden, ploegen, eggen, dorschen enz. zelve verrigt en op de door de onderwijzers voorgestelde meer theoretische vragen geantwoord hebben. Thans telt de school 24 kweekelingen, uit bijna alle gewesten van ons vaderland te Groningen vereenigd. Drie derselwe wogen de afzonderlijke lessen over den kolonialen landbouw bij.

Op den 1 april 1847 zagen de practische werkzaamheden weder aan. Het bestuur meent, echter, de personen, die van deze inrigting gebruik willen maken, te moeten verzoeken, zich steeds zoo veel mogelijk ten minste eene maand van te voren aan te melden, ten einde er voor huistedig enz. behoorlijk gezorgd kanne worden.

Ingezonden stukken.

De nota van het Zweedsche kabinet over het verzoek om Krakau's intijving.

Het moet, inderdaad, zelfs aan het meest bedorven, zwak en stelselloos bestuur eens lands hard vallen, niet enkel te moeten zwijgen, waar ieder ander eerlijk, zelfstandig, stelselmattig, recht en wet houdend bestuur het pligt zou achten, en strekend tevens, te spreken, — maar, daarenboven, te moeten gedoogen, of zelfs te moeten gelasten, dat een door hetzelve geïnspiceerd orgaan vergoelijke, ja verheerlijke, wat alle beter gevoel, gezond verstand, sedelijken en menschlievendheid wraken en geheel de wereld

ten eerste laakt als onwettig, onrechtvaardig, onredelijk. Het moet dit vooral aan een bestuur eener natie, eener mogendheid van den tweeden rang, wanneer het ziet, dat mogendheden van gelijken staatkundigen rang de eerlijkheid en kordaatheid hebben, zonder aansien der meer rang en magthobbende mogendheden, eene zo onrechtvaardige, onwettige en onredelijke handelwijze, op het reestreeks te wraken, althans niet goed te keuren. Onder die mogendheden van den tweeden rang, welke hare zwakheid of mindere sterkte niet nog meer aan den dag leggen en afbreuk doen door laffe en vernederende onderdanigheid jegens de grootere magten en derzelve daden, of wandaden, verdient Zweden met eere genoemd. Het Zweedsche kabinet heeft niet, hetzij stilzwijgend, hetzij uitdrukkelijk, gelijk een andere staat vanden tweeden rang, welks naam wij niet prijszwaarde partijdigheid mogen verswijken, den politieken moord van Krakau goedgekeurd en er zijn zegel aan gehecht; het heeft, hetzij dan min of meer ingewikkeld, die verkrachting der Weener traktaten gelaakt en dit in het stellig nuzigt op en met het, voorzeker, stellig gevolg van de ongenade der grootere mogendheden. Oppervlakkig schijnt het nauwelijks gelooflijk, dat de nota van Zweden, betreffende Krakau's intijving, eene verklaring dus eener mogendheid van den tweeden rang, der Noordsche diplomatie oneindig meer ongevallig moet geweest zijn, dan de protesten van een euzor en een rakmarator. Bij meer opletende beschouwing valt daaraan, intusschen, niet te twijfelen. De Noordsche kabinetten hadden, toen zij de ophoffing van Krakau als vrijstaat besloten, gerekend op Engeland's en Frankrijks verzet; zij waren daarop voorbereid en de inhoud der protesten van die beide rijken was geenszins onrustbaarend genoeg, om hen uit het veld te slaan. Doch sedert lang is men niet meer gewon, mogendheden van den tweeden rang, — men denke slechts aan Nederland, — te sien deelnemen aan gewichtige Europeesche kwesties, welke haar niet regtstreeks raken en Zweden's mede-onderteekening der Weener traktaten had men slechts als eene formaliteit beschouwd en uit dien hoofde moest het gedrag dezer mogendheid bevreemden en verrassen. Het onbegrijpelijk van deze verrassing lag, echter, daarin, dat de Zweedsche nota doet vooruitsien, aan welke zijde deze mogendheid zich behaaren zal, indien het eenmaal in Europa tot eene nieuwe regeling der staten-verhanding moegt komen en juist daarin is het politiech gewigt van dezen stap gelegen, welken het Zweedsche kabinet gedaan heeft. Daarom is het ook onverschillig, of de inhoud dier nota een regtstreeksch protest darstelt, dan wel of zij, »de treurige noodzakelijkheid» (der intijving) ingewikkeld erkennende, niettemin den wensch uitte dat dit »de laatste» van dien aard zijn moge. Het denkbeeld, hetwelk daaraan ten grondslag ligt, blijft hetzelfde. Koestert Rusland werkelijk de plannen, welke men het toedicht, en is Krakau's intijving slechts het voorspel daarvan, dan moet het door de houding van Zweden onaangenaam aangedaan geworden zijn. De Russische staatkunde is er, sedert den dood van Karel XII, op uit, om Zweden tot haar onderwerf te maken, omdat zij anderszins van deze zijde eenen gevaarlijken hinderpaal te vreesen heeft, voor het geval zij hare hand naar Konstantinopel uitstrekt. Ook de Porte heeft haar bedwaaft over de intijving te kunnen gegeven, niettegenstaande de verlokkingen van Oostenrijks zijde; dit is, echter, slechts het uitwerksel van een voorgevoel van aantastende en voor de toekomst de geijkssoortige doodverwachting. De nota van Zweden is, echter, dreigend.

Vindt Engeland, in de beslissende ure, eenen bondgenoot in de Oostzee, zoo son de Engelsch-Zweedsche vloot even spoedig in den Finlandschen zeeboezem zijn, als de Russische in de zee van Marabik, en Petersburg son met gelijk gevaar bedreigd worden als de hoofdstad van het Ottomaansch rijk. Reeds euzaar III trok het zwaard tegen KATHARINA, om de Porte te redder en het verrand van den Zweedschen adel zijn poges niet verijdeld, zoo had de trossche Keizerin hare zoge over de Turken kwantse wiefen op de vragt. Die tijden zijn nog niet vergeten, en in Finland sedert een Russisch wingewest geworden, — zoo behoeft het toch slechts een geringen aanstoot van buiten, om deszelfs sympathie voor Zweden, welke het nog altijd koestert, te doen hervleven. Dit weet men te Petersburg en daarom tref oskan's nota eene gevoelige plaats van Russlands start-

Ik begin met U Ed. Gestronge te schrijven, dat ik U Ed. Gestr. onwaarheid heb geschreven; ik heb u nog niet als schrijver opgegeven; mijn plan was het wel, en ik had heden avond de schriftelijke verklaring in den zak, maar ben eerst naar den heer VAN RUIJCK gegaan, die mij op hals en keel het verboden heeft." (1)

Ik was alzo geheel vreemd aan zijne handelingen en had dus ook volstrekt geen reden hem door eene overeenkomst te binden. Daar is nooit sprake geweest van eene overeenkomst.

In zoodanige zaken zou zij, als zij bestond, zeker wel schriftelijk zijn aangegaan. Men toone dezelve —

De heer VAN RUIJCK heeft een aantal brieven van mij, hij zal ze wel niet allen aan den minister van Justitie hebben opgezonden, of ze van daar terug kunnen krijgen; hij vertoone slechts ééne enkele, waarin met een woord van zoodanige overeenkomst wordt melding gemaakt.

Is het slechts eene mondelinge afspraak? — Ik confereerde nimmer alleen met den heer VAN RUIJCK, maar in tegenwoordigheid van den heer mr. J. A. VAN ROOIJCK, die zijn bestendige raadsman tegenover mij was. En deze Zwolsche advocaat belooft mij eene schriftelijke verklaring van het tegendeel, welke ik dadelijk na de ontvangst zal openbaar maken.

Het is alzo, in de eerste plaats, eene schandelijke leugen, dat de krachten overeenkomst, eenige verplichting ten opzichte van VAN RUIJCK hebben zou. Nooit heeft hij dit zelve gemeend of geopperd; dat blijkt uit eenen brief van 19 november H. aan den heer mr. K. C. A. THIRIAUX, C.A.Z. gerigt, mij goedgegunstelijk afgestaan en waarin te lezen is:

"Ik kan niet ontzinnen, dat het mij aangenaam zoude zijn, eenige gelden ter gemeetkoming in de aanzienlijke kosten te ontvangen. Indien ik hier eens rondait mijne gedachten zal zeggen, dan beschouw ik, dat B. (dat ben ik) hiertoe ZEDELIJK verplicht is."

Ja, eene soort van zedelijke verplichting — gelijk men steeds zedelijk verplicht is wel te doen, waar men kan — meende ik ook, dat ook mij rustte. Daar om liet ik mij verleiden; niettegenstaande het hoogst laatable gedrag van den heer VAN RUIJCK, — die, volgens zijne bekenenis, mijne brieven aan den minister opzond — om eene poging voor hem te doen, en hem te helpen toen hij mij schreef:

"Ik moet u ronduit verklaren, dat ik de kosten der gevangenis niet langer betalen kan, en dat ik nu onder de andere gevangenen moet begeven. Zoo ik voor 1^o februari geene ondersteuning krijg. (2)

Medelijden met den man, die, hoedanig dan ook hij is, medelijde mogt zijn geweest; buiten zijne ongeluk was gestort, beweeg mij op zijn herhaald aandringen, het mogelijke voor hem te doen, hoewel ik er eerst met looden schoenen toe overging; want als ik den brief openbaar maakte, zou ik den 20sten juni 1846 uit Turfhout van hem ontvallen, dan zou menigen zich verwonderen, dat ik mij nu niet heb aangehouden. Ik had dat ook niet moeten doen. Die brief eindigt, bij voorbeeld:

"Ik schrijf u dit alleen om U Ed. mijne diepe minachting te kennen te geven, niet om nog eenige hulp van U Ed. te verwachten."

Ik moet bekennen, dat ik die woorden lang vergeten had, toen ik, in de maand november, eenen vriend van VAN RUIJCK raadpleegde, of het niet noodig zou zijn, hem geldelijke ondersteuning te bezorgen. Na een lang en uitvoerig gesprek volgde daarop den 26sten december, (3) een brief van VAN RUIJCK aan mij, met eene soort van amende honorable, en verklaring, dat het hoogst aangenaam zou zijn, indien ik gevolg gaf aan mijne geopperde goede bedoelingen. Toen ik bleef zwijgen, waarop zijne handwijze met mijne brieven aankleding gaf, kreeg ik, half januari, eene dringende zijdelingse aansporing; eindelijk den 23sten januari weder eene registratschen brief, met de dringendste aanmaning, om toch spoedig iets te doen, dat hij anders tuschen de andere gevangenen zou moeten gaan zitten; dat hij de wijze, hoe, geheel aan mij overliet, met eenen wenk, echter, om, tot opwekking, zijne siekte te vermelden, dat hij wel mocht lijden, dat er publiciteit aan gegeven werd, enz. —

Da toen ik nu, naar mijn beste weten, en met de beste bedoelingen, om hem zijn lot dragelijk te maken, mij voor hem in de bres stel, openlijk ondersteuning vraag, waartoe ik, naar mijn vermogen, zelf zou hebben bijgedragen; en nadat ik nog eerst den 29sten februari de stenige goedkeuring van hem ontvang, en den inhoud der circulaires — moelik nu, even onverwacht als onverdiend, een openlijk dementi, gepaard met even vriende als logenachtige beschuldiging van hem vernemen. Heeft de heer VAN RUIJCK na bevestiging, geoordeeld, dat zoodanige oproeping zijn krediet kon benadeelen? Is zijn compagnon, de heer MARILAN, tuschen beide gekomen, en heeft deze geëischt, door een tegenbericht, dat nadeel te moeten herstellen? Ik weet het niet; maar zeker dat het niet kan, om dan, in eboraden drift, alle schakelen van zoodanige handeling op mij te werpen, en mijne eer door de logenachtige voorgetens aan

te randen. Is zijn gebelike nood werkelijk niet zoo hoog, als hij mij opgaf? Ik wensch dat van harte; maar hoe kon ik dat weten? Om, overigens, aan den heer VAN RUIJCK een meer verheven karakter te geven dan in de circulaire geschied is, hem voort te stellen als een martelaar der vrijheid, wien de aatie, in ontsteken geestdrift, met zilveren en gouden bekers moest oversloopen, — dat ging bij zijne houding niet aan. Ik kon hem niet anders voorstellen dan ik gedaan heb, als het ongelukkig slagtoffer van onverklaarbare opinien, als iemand, die medelijden verdient, maar noch geestdrift noch sympathie.

Arnhem, 5 februari 1847.

Mr. J. H. G. BOISSERAIN.

Advertentiën.

+++ Op Donderdag, den 18den Februarij 1847, des middags ten twaalf ure, zullen, in het Logement *den Engel*, aan de Steeg, in het openbaar worden verpacht: omstreeks 30 Banders

UITERWAARDEN WELLAND.
liggende onder den *Berkumschen Waard*, in den *Haviken Waard*, in verschillende perceelen, bij de biljetten op te geven.

De **HOFSTEDEN, HANSGOED**, onder *Nijkerk*, op den 3den dezer, te *Nijkerk*, bij inzet, gevoeld, is toen gebragt op f7200.
En het bij dezelve gelegene perceel **ERFPACHTS-GROND** op f230.

De afslag en finale verkoopen dezer, bij biljetten breeder omschreven, perceelen zal plaats hebben op Woensdag den 10den Februarij 1847, des voormiddags ten 11 ure, te *Nijkerk*, in het *Heeren-Logement*; blijvende inmiddels nadere inlichtingen verkrijgbaar ten Kantore van den te *Nijkerk* gevestigden Notaris **COLENBRANDER**.

+++ De Notaris **C. E. STOLK**, te *Bemmel*, zal, op Woensdag den 10den Februarij 1847, des voormiddags ten 9 ure, in het Huis, Wijk A, No. 79, in de *Langestraat*, te *Huisson*, in het openbaar verkoopen.

Eenen aanzienlijken **INBOEDEL**, waaronder, behalve allerhande **MEUBILAIRE GOEDEREN**, eene **Mahonihouten LINNENKAST**, en dito **ETENSEUFET** met **KOM** en **FONTEIN**; **Eikenhouten MANGEL** en **SCHRIJFTAFEL**, zwaar vergulde **PENDULES**, ijzeren **BRANDKAST**, **KOOKKAGCHEL**, **PORCELEIN**, **GLAS**, **KOPER**, **TIN**, **IJZER**, en **AARDEWERK**, **LANGE KAR** met ijzeren **AS**, twee **Span TUIGEN**, met **KOPER** gewontend; **WERTUIGEN**, **RIJZADELS**, enz.

Let Wel! Apeldoorn.

Op allezins voordeelige en gemakkelijke voorwaarden, met primor Mei, vermakende:

UIT DE HAND TE KOOP:
Ten Eerste. Een hecht, sterk en goed doortimmerd **HUIS**, staande op een bevalig en aangenaam punt van het volkrijke dorp *Apeldoorn*, aan den *Stratweg*, nabij de nieuw gebouwde *wordende Roomsche Kerk* en kort bij eene goede *Koetswag*, bevattende vier **KAMERS** (waarvan twee behangen) en voorzien van onderscheidene **KASTEN**, enz.; twee **KEUKENS** met **FORNUIZEN** en **POMPEN**, eenen grooten, extra droogen **KELDER**, ruim **ACHTERHUIS**, **ZOLDER**, enz.; met en benevens ongeveer vijf en twintig **Koeden**, heeten **TUINGROND**, beplant met diverse **VUCHTBOOMEN**.

Ten Tweede. Eene daaraan gelegene **WOONING**, bevattende vier **VERTREKKEN**, **KEUKEN**, enz.; groot **ACHTERHUIS**, met en benevens een **WAGGROUIS**, altes aan de *Beek* gelegen, in welke *Woning* eene **TIMMERMANS** en **WAGENMAKERS-AFFAIRE**, sedert dertig jaren, met goed succes is gedreven, en nog met hetzelfde gevolg wordt gecontinueerd; waarbij circa een **Buik** en vijf en twintig **Koeden** bijzonder goed **BOUW**, **WOLVEN**, enz.; met diverse goede **VOUCHTBOOMEN**, **BOOMEN**. — Alles tiendry.

Naar verkiezing, kan men, i der Koopenningen op deze Panden gerustig houden, tegen 4 per cent 3 jaars, hoerij men zich tot een of tot twee perceelen bepaalt; biedende beide perceelen te koop eene goede gelegenheid voor eene **BUITENPLAATS**, of ter oprigting eener **ZAAK**, aan.

Reflectorenden gelieven zich, met franco-brieven, onder letters **X. H. Z.** te verzoegen bij **J. KLUIJT**, *Boek- en Papierhandelaar*, te *Apeldoorn*.

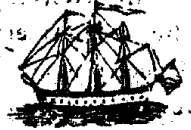
+++ In een der voornaamste dorpjes van *Gerland* is **TE HUUR**, om met primor Mei te aanvaarden: Eene sedert jaren gevestigde en gerenommeerde **BAKKERIJ**, waarin in 1846 circa 1800 mudden rog en 150 mudden tarwe zijn verbakken; kunnende de pachter, des verkiezende, al de noodige **MATERIALEN** overnemen.
Adres, onder de letters **W. W.** aan den uitgever van de *Arnhemse Courant*. — *Brieven franco.*

+++ Er wordt **IN HUUR** gevraagd, binnen de *Stad Arnhem*, een waterrijke **KELDER** of vorstrij **PAKHUIS**, geschikt voor **WIJN-ENTREPOT**. — Opgeaf van ligging en prijs, bij den *Drukker* dezer, onder letter **W.**

+++ Al degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den wijlen **J. H. EFTING**, te *Arnhem*, gelieven daarvan, *franco*, opgave of betaling te doen aan den Notaris **GODEFROY** aldaar.

+++ **HOLLOWAY'S-PILLEN EN ZALF.**
+++ Eene *opmerkelijk* goede geneezing van *Aambeijen*, *Pijpaweren* enz. Een Luitenant op half traktement, laamt te *St. Heliers* woonachtig, leed zeer veel aan *Aambeijen* en *Pijpaweren*; hij was tweemaal, doch zonder goed gevolg, geopereerd en werd eindelijk wanhopig. Nu, echter, is hij, niettegenstaande al zijne kwalen en verwacht lijgzaam door het gebruik dezer *Middelen* genezen en geniet de beste gezondheid.

Zijn op *franco-aanvraag*, a contant te bekomen bij de Heeren **P. ROMEIJN, Fz.**, *Dorpbouder te Arnhem*, **J. STRAATMAN**, te *Busch*, of aan het *Boekdrukkers* den *Arnhemse Courant*, **ANTER KOLFF**, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, *Strand* 244, **HOLLOWAY'S** Etablissement.



To **ROTTERDAM** liggen in *Inding* voor **VRACHT** en **PASSAGIERS**:

Naar **NEW-YORK**: het **NEDERLANDSCHE GEKOPERDE FREGATSCHIP** *IJSSEL*, Kapitein **C. J. A. VERBRUG**, en het **PRUISSISCHE GEKOPERDE BIKSCHIP** *PROTEUS*, Kapitein **C. DUBEL**.

Naar **BALTIMORE**: het **NEDERLANDSCHE GEKOPERDE BARKSCHIP** *JOHANN JACOB*, Kapitein **J. VAN GELKEEREN**.
Alle om spoedig, na open water, te vertrekken. Adres bij de *Cargadoors* **WAMBERSIE** en **CRUOSWIJK**, aldaar.

STOOMVAART
VOOR DEN **NEDER- EN MIDDEN-RIJN**.
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ.
Opening der Dienst, bij gunstige omstandigheden.

Maandag den 8sten Februarij, des morgens ten 8 ure, en vervolgens elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 8 ure.
Te beginnen met 32 Februarij.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* tot *Mannheim*: Dingsdag den 9den Februarij, des namiddags circa 4 ure, en vervolgens elken *Woensdag* en *Vrijdag*, des namiddags circa 4 ure.
Te beginnen met 13 Februarij.
Nadere inlichtingen geeft de *Agent* **C. W. BALCK**, te *Arnhem*, 5 Februarij 1847.

Casino te Arnhem.
Het **DERDE BAL** zal hier op Dingsdag den negenden, *MAAR* op *Maandag* den achtsten Februarij 1847, plaats hebben.

Schouwburg te Arnhem.
Directie van **L. J. KROONVELDT**, *oud te Arnhem* *Dorps* *Banck* van den *Koninklijken* *Schouwburg*, in *Arnhem*, op *Zaterdag* den 6den Februarij 1847.

DE LANDJONKER
IN ZELLEN
DE REEDYVERS.
Aanvang ten 6 ure.

Luitenant, Heelmeester.
De Luitenant of Heelmeester bij de *Arnhemse Landmilitie*, de *Pittendals Heelmeester* en de *Dorps Heelmeester*, die een nuttig boekje, getiteld: **DE DRE KNEGEVRIJCHTEN**, gratis wenschen te ontvangen, voor zooverre de voorraad daarvan strekt, worden verzocht hunne schriftelijke en eigenhandig ondertekende verzoeken in te leveren bij de Heeren *Boekhandelaars* **F. van RUIJCK**, te *Amsterdam*, **A. E. C. van SOME REN**, te *Zurphen*, **J. P. BLANKEN & COMP.** te *Utrecht*, of **J. ROELSMA**, te *Arnhem*, vóór den 20sten Februarij 1847.

Uitverkoop te Arnhem.
Den 5 Febr. 3 Br 4 Palm 4 Buis; gev. O. B. gov. 30 H.
Te *Arnhem*, bij **C. A. THIEME**, *Boekdrukker*.